

ඒකාද්‍යමො පායෝ

තසස මයෙන් රාජකුමාර; එතදහොසි කසස නු බො අහං පයිමං ධමමං දෙසෙයා? කො ඉමං ධමමං බිජපමෙව ආරානිස්සාතිති? තසස මයෙන්; රාජකුමාර; එතදහොසි. බහුකාරා බො මේ පසුවවගියා හිකුතු යේ මං පධානපහිතතක උපයිහිංසු. යනහුනාහං පසුවවගියානං හිකුතුනං පයිමං ධමමං දෙසෙයානති. තසස මයෙන්; රාජකුමාර, එතදහොසි; කහං නු බො එතරහි පසුවවගියා හිකුතු විහරනති. අදිසා බවාහං; රාජකුමාර, දිබෙන වකුතුනා විසුද්ධින අතික්කන්තමානුසකෙන පසුවවගියා හිකුතු බාරාණසීයං විහරනෙන ඉසිපතනෙ මිගදායේ. අට බවාහං, රාජකුමාර, උරුවෙලායං යථාතිරනතං විහරිතා යෙන බාරාණසී තෙන වාරිකං පකකමිං. අදිසා බො මං; රාජකුමාර, උපකො ආර්වකො අනතරා ව ගයං අනතරා ව බොධිං අදාශානම්ගැපෙටපතනනං. දිස්වාන මං එතද්වෙවාව. විප්පසනනානි බො තෙ; ආවුසො, ඉන්දියානි, පරිසුද්ධා ජව්වනෙනා පරියොදාතො. කංසි කිං, ආවුසො, උදිස්ස පබේල්ලො? කො වා තෙ සත්‍යා? කසස වා ක්‍රිං ධමමං රොවේසිති? එවං වුතෙන; අහං; රාජකුමාර, උපකං ආර්වකං ගාරාහි අර්ක්ඩහාසිං.

සබඳාහිතු සබඳවිදුහමසම්, සබඳපූ ධමම්පූ අනුපලිතෙකා
සබඳුප්‍රහෙනා තණ්ඩකබයේ විමුතෙනා, සයං අතිස්ස්ස්දාය කමුද්දිසෙයායං.

න මේ ආවරියා අත්තී, සදිසො මේ න විජ්‍යති
සමේවකසම්ං ලොකසම්ං, නත්තී මේ පරිපුරුලො.

අහකුත්ති අරහා ලොකො, අහං සත්‍යා අනුතතරා
එකොමි සමමාසමුද්‍යාදා, සිතිතුතොසම් නිබුතො.

ධමම්වකකං පවතෙනතතුං, ගව්තාම් කාසිනං පුරං
අනඩුතසම්ං. ලොකසම්ං, ආහකුත්ති අමතදුනුතිති.

(බොධිරාජකුමාරසුතන - මජ්‍යමිමනිකාය)

පදමාලාව

කසස	(ස.නා)	-	කවරෙකුට
දෙසෙයායං	(ත්‍රි)	-	දෙසන්නෙම් ද
බිජපමං	(නී)	-	වහා
ආරානිස්සාති	(ක්‍රි)	-	දූනගන්නේ ය
බහුකාරා	(ස)	-	බොහො උපකාර වූවාහු
පධානපහිතතකං	(ස)	-	පුදන් වීරයය පිණීස මෙහෙය වූ සිත් ඇති
෋පයිහිංසු	(ක්‍රි)	-	෋වටැන් කළහ
කහං	(නී)	-	කොහි

ඒතරහි	(නි)	-	දැන්
අදායීයි	(ක්‍රි)	-	දුටිම්
දිබෙන වක්‍රීනා	(නා)	-	දිවැසින්
විෂුද්ධින	(ස)	-	පිරිසිදු
අතිකක්‍රීනමානුසකොන	(ස)	-	මේනිස්බව ඉක්ම සිටි
අපලවාහි	(සං)	-	ඉක්වීම් මම
යථාහිරත්තා	(නි)	-	කැමති තාක්
අනතරා	(නි)	-	අතර දී
අදායානමගා	(ස)	-	දීර්ස වූ මාර්ගය
දිස්වාන	(පු.ක්‍රි)	-	දික
විප්පසනනානි	(ක්‍රි)	-	බෙහෙවින් ප්‍රසන්නය
ජව්වණෙනා	(ස)	-	සමෙහි වර්ණය
කං	(නා)	-	කවරෝකු
සබනවිදුහමසම්	(සං)	-	මම සියල්ල දන්නෙක් වෙමි
සබාහිතු	(ස)	-	සියලු ධර්ම මැඩිගෙන (සිටිම්)
අනුපලිතෙනා	(ස)	-	කෙලෙස් හා නොගැටුණේ (වෙමි)
සබාක්ෂිතෙනා	(ස)	-	සියල්ල අත් හලේල්
තැණෑක්වය	(ස)	-	තැංක්වාව නැති කිරීමෙහි
අතික්ෂාය	(පු.ක්‍රි)	-	වෙසෙසින් දැන
ලදිසේයා	(ක්‍රි)	-	ලදෙසම් ද
අමතදුනුහි	(ස)	-	අමාබෙර
අභක්ෂා	(ක්‍රි)	-	වයන්නෙම්

අභ්‍යාස

01. 'ආභක්ෂා අමතදුනුහි' පායිය සිංහලට නගන්න.

02. පාලි හාඡාවෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

- බුද්ධා කෙසානං පයිමං ධමමං දෙසෙසි?
- කහං තු බො පක්ෂවචියා හික්‍ර විහරිංසු?
- උපකා අභේවකා කිං අභාසි?
- කස්ස පටිප්‍රාගලො නාතී?
- බුද්ධා ධමමවකා පවතෙනතුං කිං නාම පුරං ගව්ත්?

03. පාලියට නගන්න.

- කවරෝක් මේ දහම වහා ම දැනගන්නේ ද?
- පස්වග මහණු දන් කොහි වෙසෙන් ද?
- පලමුව පස්වගමහණුන්ට ධර්මය දෙසන්නේ නම් මැනවී.
- මඟ කවරෝගේ ධර්මය රුවී කෙරෙහි ද?
- දම්සක් පැවැත්වීමට කාසි පුරයට යම්.

04. පිළිතුරු ලියන්න.

- i. බුදුන් වහන්සේ පළමුව පස්වග මහණුන්ට දහම් දෙසන්නට සිතුවේ කුමක් නිසා ද?
- ii. පළමු දහම් දේශනාවට යන අතරමග දී හමු වූ ආර්ථකයා කළ ද?
- iii. බුද්ධත්වය ලබා ගැනීමට හේතු වන කරුණු 03ක් ලියන්න.
- iv. බුදුන් වහන්සේ පළමුව දේශනා කළ සූත්‍රය කුමක් ද?
- v. මතිසන් බව ඉක්ම සිටි දිවැස යනු කුමක් ද?

තද්ධිත නාම

හැඳින්වීම

නාමයන්ගේ අගට විශේෂ අර්ථ පැවසෙන තද්ධිත ප්‍රත්‍යාග එක්කර සාදා ගන්නා ලද නාම තද්ධිත නාම නම් වේ. තද්ධිත පද සාධනයෙන් පහසුවෙන් උච්චාරණය කිරීමේ හැකියාව, ක්‍රමානුකූල බව, සංජිල්ත බව, ව්‍යක්ත බව හා අලංකාරවත් බව ඇති වේ.

තද්ධිත පද සාධනය

- නාම පදයට පසුව තද්ධිත ප්‍රත්‍යාග යෙදීම.
- නාම පදයේ විභක්ති ප්‍රත්‍යාග ලොප් කිරීම. (තෙසං විභත්තියා ලොපා ව)
- සංයුත්ත තොටු පදයන්හි ආදි ස්වරය වඛ්දි කිරීම. (වුද්‍යාදිසරසස වා සංයෝගනකසස සමෙන් ව)
- සුදුසු පරිදි සන්ධි කාර්යය කොට පද සිද්ධ කිරීම.

වඛ්දි කිරීම

“අයුවණණානං වායෝ වුද්ධි”

අ, ඉ, උ වර්ණ වඛ්දි වේ. ඒ පහත සඳහන් පරිදි ය.

අ	>	ආ	>	සමණ	+	ණෙර	>	සාමණෙර
ඉ	රී	>	ඒ	විනතා	+	ණෙයා	>	වෙනතෙයා
				වීණා	+	නීක	>	වෙනීක
උ	උං	>	ඖ	උල්පා	+	නීක	>	මලුම්පික

වඛ්දිය කළ පසු එම ‘ණ’ කාරය ලොප් කිරීම. (තෙසං තො ලොපං) වේ.

උදා :- වසිවයිසස්	+ ණ -	තද්ධිත ප්‍රත්‍යාය යෙදීම	- වාණිපූලවල
වසිවයි	+ අ -	විහක්ති ලෝපය	- තෙසං විහක්තියා ලොපා ව
වාසිවයි	+ අ -	ආදි ස්වර වෘද්ධිය	- අසුවණණානා වායෝ වුද්ධි
වාසිවයි	+ අ -	ණකාර ලෝපය	- තෙසං මෙශා ලොපා
වාසිවයි	+ අ -	සන්ධි කාර්යය	- සරා සරෑ ලොපා
වාසිවයි	-	පද සාධනය	- නයේ පරං පුතෙක

තද්ධිත ප්‍රහේද

තද්ධිත ප්‍රධාන ප්‍රහේද 03 කි.

1. සාමැක්කුද තද්ධිත නාම
2. හාව තද්ධිත නාම
3. අවශ තද්ධිත නාම

සාමැක්කුද තද්ධිත නාම

අපවට ආදි සාමාන්‍ය අර්ථ පැවෙසෙන තද්ධිත නාම සාමැක්කුද තද්ධිත නාම ගණයට අයත් වේ. සාමැක්කුද තද්ධිත නාම කොටස් 04 කට බෙදේ. මෙම බෙදීම් සිදු කර ඇත්තේ ප්‍රත්‍යායවල දක්නට ලැබෙන අර්ථ සැලකිල්ලට ගෙන ය.

1. අපවච්‍ය තද්ධිත නාම
2. අනෙකච්‍ය තද්ධිත නාම
3. අත්‍යාච්‍ය තද්ධිත නාම
4. සංඛ්‍යා තද්ධිත නාම

අර්ථ අනුව තද්ධිත 06 කි.

1. අපවච්‍ය තද්ධිත නාම	2. අනෙකච්‍ය තද්ධිත නාම
3. අත්‍යාච්‍ය තද්ධිත නාම	4. සංඛ්‍යා තද්ධිත නාම
5. හාව තද්ධිත නාම	6. අවශය තද්ධිත නාම

1. අපවච්‍ය තද්ධිතය

පුත්‍රාර්ථයක් ප්‍රකාශ කරණ “න්” ආදි ප්‍රත්‍යාය එක්වී සැමෙන තද්ධිත නාම අපවච්‍ය තද්ධිත නාම නම් වේ. අපවච්‍ය තද්ධිතයෙන් දුව, පුතා, මිනිනිරි, මුණුබුරු ආදි දරු පරම්පරාව ප්‍රකාශ වේ. ජටයී විහක්ත්‍යර්ථවත් නාමවලට පසුව අපවච්‍ය තද්ධිත ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

අපවවහු තද්ධිත ප්‍රත්‍යය

“ණ, ගායන, ගාන, ගෙයා, හී, හික, ග්‍රව, ගෙර, ග්‍රා” යනුවෙනි.

“ණ” ප්‍රත්‍යය - “වාණප්‍රබෝධ” ජවයි විහක්තින්ත නාමයන් කෙරෙන් පුත්‍රාර්ථයේ ‘ණ’ යන ප්‍රත්‍යය යෙදේ.

ලදා :- වසිටිස්ස අපවවං වසිටි + ඣ > වාසිටි - (වසිටිගේ පුත්‍ර)
වසුදෙවස්ස අපවවං වසුදෙව + ඣ > වාසුදෙව - (වසුදෙවගේ පුත්‍ර)

“ගායන, ගාන” ප්‍රත්‍යය - “ගායනානා වච්චදිතො” වච්චදි ගබඳවලින් පසු ‘ගායන, ගාන’ යන ප්‍රත්‍යය යෙදේ

ලදා :- වච්චස්ස අපවවං > වච්ච + ගායන - වච්චගේ පුත්‍ර
කවචස්ස අපවවං > කවච + ගායන - කවචායන (කවචගේ පුත්‍ර)
වච්චස්ස අපවවං > වච්ච + ගාන - වච්චන (වච්චගේ පුත්‍ර)
කවචස්ස අපවවං > කවච + ගාන - කවචාන (කවචගේ පුත්‍ර)

“ගෙයා” ප්‍රත්‍යය - “ගෙයා කත්තිකාදීහි” කත්තිකාදි ගබඳවලින් පසුව පුත්‍රාර්ථයෙහි ‘ගෙයා’ යන ප්‍රත්‍යය යෙදේ.

ලදා :- කත්තිකාය අපවවං > කත්තික + ගෙයා - කත්තිකෙයා (කාර්තිකාගේ පුත්‍ර)
විනතාය අපවවං > විනතා + ගෙයා - වෙනතෙයා (විනතාගේ පුත්‍ර)

“හී, හික” ප්‍රත්‍යය - “අතො හී වා” අකාරාන්ත නාමවලින් පසුව පුත්‍රාර්ථයේ ‘හී’ ප්‍රත්‍යය යෙදේ. වා නිපාතයේ බලයෙන් ‘හික’ ප්‍රත්‍යය ද යෙදේ.

ලදා :- දක්බස්ස අපවවං > දක්බ + හී - දක්බි (දක්බයාගේ පුත්‍ර)
සකුප්‍රත්තස්ස අපවවං > සකුප්‍රත්ත + හික - සකුප්‍රත්තික (සාක්ෂ පුත්තගේ පුත්‍ර)

“ඡ්‍රා” ප්‍රත්‍යය - “ඡ්‍රාවාප්‍රගාදීහි” උපගු ආදි ගබඳවලින් පසුව පුත්‍රාර්ථයෙහි ‘ඡ්‍රා’ ප්‍රත්‍යය යෙදේ.

ලදා :- මුනුනො අපවවං > මුනු + ඡ්‍රා - මානව - (මුනුහුගේ පුත්‍ර)
උපගුනො අපවවං > උපගු + ඡ්‍රා - ඔපගව - (උපගුගේ පුත්‍ර)

“ජෙර” ප්‍රත්‍යය - “ජෙර විධවාදීතො” විධවා ආදි ගබඳවලින් පසුව පුත්‍රාර්ථයේ ‘ජෙර’ ප්‍රත්‍යය යෙදේ.

ලදා :- විධවාය අපවවං > විධවා + ජෙර - වෙධවෙර (විධවාගේ පුත්‍ර)
සමණස්ස අපවවං > සමණ + ජෙර - සාමණෙර (ශ්‍රමණහුගේ පුත්‍ර)

“ණුත්” ප්‍රත්‍යාය - “ණුත් කුරු සිවේහි” කුරු අදි ගබඳවලින් පසුව ‘ණුත්’ ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

උදා :- කුරුනො අපවත් > කුරු + එත් - කොරවා (කුරු පරපුරට අයත්)

ණො එයනො ව එනො ව
ණෙයෝ හි ව හිකා කරා
ණවා ගෙරා ව ගෙයා වාති
නව ගොනෙත පතිචීතා.

2. අන්කාර්ථ තද්ධිත නාම

අැතැම් තද්ධිත ප්‍රත්‍යායවල බොහෝ අර්ථ ඇත. එහෙයින් ඒවා අන්කාර්ථ තද්ධිත ප්‍රත්‍යාය නම් වේ. විවිධ අර්ථවල මෙම ප්‍රත්‍යාය යෙදී තද්ධිත නාම සැදේ.

අන්කාර්ථ තද්ධිත ප්‍රත්‍යාය.

ණික, ණ, ඉම, ඉය, ඩේය, එයාක, ඊක

“ණික ප්‍රත්‍යාය” - “යෙන වා සංසට්‍යෝ තරති වරති වහති හිකා”

“තමයිනේ තෙන කරා සනනිධාන නියෝග සිප්පහණය ජ්විකනෙළසුව”

යන බාලාවතාර සූත්‍රවලින් ‘ණික’ ප්‍රත්‍යාය යෙදෙන අර්ථ කියුවේ. ඒවා පහත දැක්වේ.

යෙන වා සංසට්‍යෝ - යමකින් මිශ්‍ර වූයේ ය යන අර්ථයෙහි

සත + ඣික > සාතික (ගිතෙලින් මිශ්‍ර වූ දෙය)
තිල + ඣික > තෙලික (තෙලින් මිශ්‍ර වූ දෙය)

යෙන වා තරති - යමකින් එතර වූයේ ය යන අර්ථයෙහි

නාවා + ඣික > නාවික (නැවින් එතර වූයේ)
උල්මය + ඣික > ඔල්මැක (පහුරෙන් එතර වූයේ)

යෙන වා වරති - යමකින් හැසිරේ ය යන අර්ථයෙහි

සකට + ඣික > සාකටික (කරත්තයෙන් හැසිරෙන)
ඩමම + ඣික > දම්මික (දරමයෙහි හැසිරෙන)

යෙන වා වහති - එයින් උසුලයි යන අර්ථයෙහි

සිස + ඣික > සිසික (හිසින් උසුලන්නා)
හනු + ඣික > හනුික (අතින් උසුලන්නා)

තං අයිතෙ - එය හදාරයි යන අර්ථයෙහි

විනය + තීක > වෙනයික (විනය හදාරන්නා)
අහිඛමම + තීක > ආහිඛමමික (අහිඛර්මය හදාරන්නා)

තෙන කතා - එයින් කරන ලද්දේ ය යන අර්ථයෙහි

කාය + තීක > කායික (කයින් කරන ලද)
මනස + තීක > මානසික (මනසින් කරන ලද)

තසම් නියුතෙනා - එහි නියුක්ත වූයේ යන අර්ථයෙහි

ද්‍රාර + තීක > ද්‍රාවාරික (ද්‍රාරෙහි නියුක්ත වූ)

අසස සිපපා - මහුගේ ඩිල්පය යන අර්ථයෙහි

විණා + තීක > වෙණික (විණා වාදනය මහුගේ ඩිල්පය ඩි)

අසස හණ්ඩා - මහුගේ හාණ්ඩ යන අර්ථයෙහි

තණ්ඩාල + තීක > තණ්ඩාලික (සහල් බවු ඇත්තා)

තෙන ජ්විකනෝ - එයින් ජ්වත් වේ.

මගව + තීක > මාගවික (මුවන් මරා ජ්වත් වන්නා)

ප්‍රත්‍යාය - "ණ, රාග තෙන රත්තං තසස්දමකුකුළුනේප්පූ ව" යන සූත්‍රයෙන් 'ණ' ප්‍රත්‍යාය පහත සඳහන් අර්ථවල යෙදෙන බව කියවේ.

තෙන රත්තං - එයින් පැහැගැන්වුණු යන අර්ථයෙහි

කසාව + ඣු > කාසාව (කහ පැහැ ගැන්වූ)

තසස ඉද් - මෙය මොහුගේ ය යන අර්ථයෙහි

මහිස + ඣු > මාහිස (මීමාගේ අග)

ඉම, ඉය ප්‍රත්‍යාය - "ඡාතාදීනම්මියා ව" එයින් උපන්නේ ය යන අර්ථයෙහි 'ඉම, ඉය' ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

ඉම ප්‍රත්‍යාය - පව්ච + ඉම > පව්චම (පසුව වූයේ ය)

ඉය ප්‍රත්‍යාය - මනුස්ස ජාති + ඉය > මනුස්ස ජාතිය (මිනිස් බවේ උපන්)
කපප + ඉය > කප්පිය (මොහුට කැප ය)

ර්ය ප්‍රත්‍යාය “කදසසටියානම්යෙ ව” එය එයට කරුණු ය යන අර්ථයෙහි ‘ර්ය’ ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

බනධ	+ ර්ය	> බනධනීය	(බැමිමට කරුණු ය)
පසාදන	+ ර්ය	> පසාදනීය	(පැහැදිමට කරුණු)

එයා, මෙය ප්‍රත්‍යාය - “ඉහෙළිගතො එයාකො මෙකා ව” ස්ත්‍රීලිංග ගබ්දයන්ගෙන් පසුව එහි උපන් යන අර්ථයෙහි ‘එයාක’ හා ‘මෙක’ ප්‍රත්‍යාය යෙදේ.

වම්පා	+ එයාක	> වම්පෙයාක	(වම්පාවෙහි උපන්)
කුසිනාරා	+ මෙක	> කුසිනාරක	(කුසිනාරාවේ උපන්)

* මෙසේ ප්‍රත්‍යාය එක්වී නොයෙක් අර්ථ නිපදවෙන පද අනේකකු තද්ධිතයට අයත් වේ.

අභ්‍යාස

01. තද්ධිත පද හාවිත කරමින් පාලියට තැගන්න.

- එ මානවකයා වහා ධර්මය අවබෝධ කර ගනී.
- මේ දොරටුපාලකයා මා රුප බව දැනත් මහඟනීන් සිනාසේයි.
- තෙරැන් වහන්සේ මානසික සුව විදින සේක.
- ගැල් පදවන්නා කරන්තයෙන් ගොස් බඩු විකුණයි.
- කුසිනාරාවෙහි උපන් මිනිස්සු මින්වත් වූහ.

02. පහත වශෙන් සම්පූර්ණ කරන්න.

නාමය	අර්ථය	තද්ධිත පදය
උදා: කතනික	කාර්තිකාවගේ පුතු	කතනිකයා
සමණ	ගුමණුගේ පුතු	
ධමම	ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නා	
මනුස්සජාති	මිනිස් බවේ උපන්	
මහිස	මීමාගේ අග	
කසාව	කහ පැහැ ගැන්වූ	
මනු	මනුහුගේ පුත්	
තිල	තෙලෙන් මිශ්‍ර වූ දෙය	
තණ්ඩාල	සහල් බඩු ඇත්තා	
උලුම්ප	පහුරෙන් එතර වූයේ	
උපගු	උපගුගේ පුතු	

03. පහත සඳහන් තද්දිත පද සැදුණු ආකාරය පියවරෙන් පියවර දක්වන්න.
- වාසියි
 - වච්‍යායන
 - සාමෙණර
 - මපගව
 - ආහිඩම්ක
04. පහත දැක්වෙන වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

තද්දිත පදය	ප්‍රකාශී ප්‍රත්‍යාය වෙන් කිරීම	අරථය
ලදා: වෘෂ්මදෙව	වෘෂ්මදෙව + මේ	වෘෂ්මදෙවගේ පුතු
සාකච්ඡා		
මානසික		
වෙශීක		
මුළුම්පික		
වෙනතොයා		
කොසිනාරක		
ආහිඩම්ක		
මොයෙලොයන		
නාවික		
පව්සුම		

05. පහත දැක්වෙන වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

තද්දිත පදය	සිදුව ඇති වෘද්ධිය
ලදා : සාකච්ඡා	අ > අ වෘද්ධි වීම
කොසිනාරක	
මානව	
වෙනතොයා	
මුළුම්පික	
වෙශීක	